

Sin hustrus slav

Svensk text: Iwar Bergkwist

Prolog. Bellezza, Amor. Otio sover.

Amor: Vilket gräsligt gruvligt öde att förslavas under kvinnan, att av hennes kärleks makt bli bunden, fångslad som ett slaktdjur.

Hård och kall hon svekfull sänder hetaste strålar blott för att fjättra mina händer.

Bel: Bara gråt du, kvid och stöna! Ni älskande, skratta, ja dansa och skratta. Inga gräl, inga kval, inga krav, inget tjat, slut fred nu och dansa när Amor är fångslad och oskadliggjord! Den som nu har lust att hämnas på den vidrige tyrannen för all vända, alla suckar, var så god! Han är ju här! Bara gråt du, kvid och stöna

Amor: Men vänta du! Här blir jag inte längre än jag önskar!

Bel: Men utan dina vapen gör du ju inte mycket, lille blinde bågskytt!

Amor: Tror du, fega, att du segrat?

Bel: Målet för Amors pil var alltid skönhet. Som amason klädd till striden ska jag snart stå här, då får alla se mig ge dig friheten som gåva.

Amor: Om jag spänner bågen... och griper kogret... men jag skär nya! Min sköna lugn nu, jag tål inte mer!

Bel: Strängen är sladdrig... finns inga pilar! Bäst att du ger dig! Nej vänta, min lille vän

Amor: O, vad ska jag göra? Lille Amor var aldrig slav under skönheten.

Bel: Lille Amor var alltid slav under skönheten.

Otio: Vem har djärvheten att störa med infernaliskt käbbel, min djupa sömn, just

Här, där av världen glömda amasoner får vila under mitt sköna läger?

Amor: Men hjälp mig, vi är ju gamla vänner! Här sitter jag i bojor och hjälper du mig inte då ska du aldrig mer få njuta av Amors frukter.

Otio: Vem band dig då så duktigt?

Amor: Denna skönhet som alltid får sista ordet!

Otio: Tänk att få se en sådan syn! Tänk att få se dig sitta här, du som är Venus egen son, sitter där bunden som ett fån, du som håller världen fången kan inte lösa upp en knut!

Bel: Om du ber om hans frihet här där ju du är herre, så får du honom.

Amore: Gå din väg, vänta bara. Trots alla dina krafter och mina pilar och trots alla amasoner, så kommer du att finna att en av krigarna blir slav under sin hustru

Bel: Ni älskande, göm er, han sliter sig lös nu! När Amor är ilsken förslår inga kedjor. Han har ingen heder men inte nåt vapen men stjäla gärna ett. Hör vad han säger!? Han hotar ju mig!? Lille Amor var alltid slav under skönhet.

Amor: Ni älskande göm er för Amor är ilsken och när han är ilsken förslår inga kedjor. Jag har ingen heder, så den som har vapen kom ge dom till mig. Hör vad hon säger, hon hotar ju mig. Lille Amor var aldrig slav under skönhet.

Otio: Ni älskande göm er han sliter sig lös nu, när Amor är ilsken förslår inga kedjor. Han har ingen heder men inte nåt vapen men stjäla gärna ett. Höra vad han säger, han hotar ju dig! Men där Otio bor orkar ingen hota. Lille Amor var alltid slav under skönhet.

Akt I

Scen I Ippolita

Ipp: Strider, vrede, grymhet, förbi. Här i glädjens trygga läger i mitt bröst bor bara lycka. Slut nu fred, ni krigströtta tankar med det stridslystna hatet. Se här! Jag gör mig fri nu, blodbestänkt grymhet och våldsdåd klär jag av mig. För här, på dessa gröna ängar finns ingen plats för mordiska drömmar. Här andas jorden stilla. Här slår knoppar som smaragder ut var

morgon, och får näring av daggen. Här dansar glada vindar som får mitt förut bittra kränkta sinne att flyga högt upp i luften. Då ska standaren smattra bara av glädje.

Scen II Ippolita och Menelippa

Ipp: Ni tankar om ära, om strider som bränner mitt hjärta, flyg bort nu! Försvinn härifrån, ni passar nog inte med kärlek och smek.

Men: Ni tankar om ära som bränner mitt hjärta, Var är ni? Var finns ni idag? Vi hårda och grymma vi passar ihop.

Naken, försvarslös står du, Ippolita, utan hjälm och den prakt som är de oövervinnliga amasonernas tecken. Åh, jag önskar att Otizia hade sett dig, du dansar kring bland blommor, lockbeten som vill lura dig till kärlek. Upp, ta på din rustning som rostet i Lättjans händer. Från alla håll vi hotas av arméer vars enda mål är att förrinta oss alla, och besudla vårt mod och våra segrar!

Ipp: Ibland skymmer väldiga skyar och stormar så havet och himlen helt har försvunnit. Så trasas de sönder av blixtar och väldiga vältrande vågor, och dånet dör bort. Så stillnar sakta stormen, men varje stjärna står beväpnad i skyn mot nästa utbrott.

Scen III

Melinta: Vårens vindar leker på nytt vart år med alla nya friska blomster. År från år är leken likadan. Men de rosor du ser på den unga flickans kinder, när de tappat doft och färg, allt det som gav dem ungdom och spänning – kommer de aldrig mer tillbaka. Inga ögonkast av kärlek mer, bara trötthet, ålderdom och skräck.

Men: Melinta, vänd åter till livet! Känner du här i bröstet hur amasonens hjärta bultar? Se nu! Hur din vapenkonst och styrka tynar bort i gräset. Din rustning blir snart överväxt av blommor. Men amasonernas kärva mjölk kan Ippolita ju aldrig ha fått smaka. Säg mig om hon ser ut som en flicka eller krigare!?

Mel: Än sen då? Krigets herre, Mars, var väl aldrig mera skön att skåda än när han gästade Venus på Cythere!

Ipp: Jag har lagt mina vapen här i gräset. Därför grälar Menelippa!

Mel: Ha ha ha ha ha! Jag måste skratta. Vapen för unga flickor är ej dessa, nej tänk efter nu! Tänk att ju naknare desto mer beundrad och männen blir som vax, jag lovar er. Ligger vapnen redan på marken sänker mannen sin gard, han tror han segrat!

Men: Antiope, vart tog hon vägen? Det är säkert och visst den blir vår ruin, den kvinnans gräsliga lättja.

Scena IV

Ipp: Ett sånt fruktansvärt muller från kämpande arméer! De kallar mig till vapen! De vill få mig att strida!

Mel: Men jag flyr, det är säkrast, för bland soldater är min heder värdelös! Och om jag skulle hamna i den soppan då är det snabbt och säkert slut med att vara jungfru!

Scen IV

Sciarra: Till vapen!

Lucillo: Hjälp oss försvara!

Sci: Ni som är såna kämpar!

Luc: Aldrig besegrats...!

Sci: För satan, kom och hjälp nu!

Luc: Ge oss hjälp annars dör vi!

Sci: Dom har mosat och klätt oss!

Luc: Vi får på nöten!
Sci: ...och turken står vid porten!
Men: Vad gör jag nu?!
Ipp: Men vilka är då fienden?
Men: Spänn på er vapnen!
Ipp: Vi måste va förrådada. Hur kunde nåt sådant hända?
Luc: Jo, jag såg allt!
Sci: En stor armada av fartyg...
Luc: ...en armé tog sig fram, dold bakom muren
Sci: Både från land och hav kom de emot oss!
Luc: Dom finns nu överallt runt oss!
Men: Men hur kunde nåt sådant hända?
Sci: Berätta resen, jag orkar inte mer.
Luc: Också slottet är snart i deras händer.
Sci: Inte ens parken är nu längre säker
Ipp: Slottets vakter då?
Sci: Ingen aning!
Men: och i borgen?
Luc: finns inte mer nåt motstånd.
Ipp: Oh, gudar!
Men: Oblida öde!
Ipp: Nu är det slutdrömt!
Alla: Till vapen!
Men: Dotter av Lättja, nu är det vi som skymfas!
Ipp: Mot segern eller döden!
Alla: Låt striden börja!

Scen V Sciarra och Lucillo

Sci: Nu kan dom där ta över, jag är skittrött! Har kilat som en råtta, blev nästan fångad!
Luc: Herre gud, dom vet hur man går till väga, börjar inte marschera när dom ska strida.
Sci: Men sätt dig nu för fanken! Håll ordning på ditt sinne! Ditt snack kan lägga krokben! Du ligger och krepelar med vapnet ditt i baken och fienden applåderar!
Såna kvinnor! Vi får snart veta! Dom som gillar att äta karlarna... kan dom försvara sig?
Stackars ängens alla blommor! Redan trampade ner till jord av vilda kvinnors galna lekar.
Turkarna är nåt nytt dom! Leken blir mera blodig!
Luc: Jag tror jag dör! Det är nånting att skratta åt när man ser hur våra flickor plötsligt blir till män! Ingen ser skillnad på dom när de slåss så där. Jag tror jag dör! Det är nånting att skratta åt!
Försiktigt ni herrar, där borta ligger kjolar som flickorna lämnat när dom klätt sig i rustning.
Om ni dom förolämpat med blickar och med smicker, ja be dom då förlåta er, för får dom lust att brännas så kommer det att kännas – är man för nära, ja, då bränns man ju till döds!

Scen VI Tesevs, Herkules, Atreste

Te: Herkules, din plan tycks gillas av våra gudar. Både Menelippas slöhet och Antiopes flykthörsök visar att segern inte är långt borta. Men är då segern säkrad när Herkules har fiender runt omkring sig men vill inte slåss med dom som inte ger sig?
Her: Tesevs, säg inte så att våra fiender är bättre än vi själva. Men dom är starka. Dessutom har de hjälp av ödet och Amor!
Atr: Dom är kvinnor och det gör att mannen håller tillbaka!
Her: Och man kan inte slåss mot gudarnas vapen!

Tes: Men dom är bara kvinnor!

Her: Ja, och som sådana mer värda än vi män! Oh nej, i krig segrar guden Amor alltid!

Atr: Men vem kan motstå din vilja och din styrka?

Her: Venus har bättre vapen än krigets gudar!

Tänk på skyttens vassa pilar som ofta i sitt koger vilar. Skönheten är ett vapen som förlamar med ett ögonkast långt mera effektivt!

Tes: Det är sant, men i ädla bröst bor tapperheten och modet och dessa hejdas inte av kärlekstrollerier och heta blickar!

Her: Up, upp, grip era vapen, där borta ser jag någon som vill kämpa med mig!

Alla: Upp till strid!

Scen VII Menelippa slåss med Timante

Men: Ge er, annars dör ni!

Tim: Min Gud, vad ser jag?

Men: Försvara er!

Tim: Nej, jag ger mig, den som segrat är ni!

Ja, jag böjer mig för din hand och för din blick, blott en av dom var nog för att besegra mig.

Vem vet av vilken jag till slut blev besegrad, om handen med svärd eller av blickens stål. Men ni har segrat helt rättvist, jag ger mig.

Men: Gudar! Nej, jag drömmer, ett spöke? Är det min makes osälla vålnad som från skuggornas rike följt Herkules i spåren för att äntligen få hämnas?

Scen VIII Tesevs slåss mot Ippolita; Menelippa in på scenen, därefter Herkules

Tes: Du vägrar ge dig?

Ipp: Jag vill dö i striden!

Her: Här har du kämpen! Jag är Härskaren själv så du vet av vem du blev besegrad.

Men: Och jag har aldrig nekat till ett envig! Det gör aldrig amasoner.

Ipp: Jag ger mig, du har segrat.

Her: Vad hoppas du? Vad vill du?

Men: Jag vet att jag förlorat, jag tror att himlen förde er värja!

Tes: Men Amor, han segrar som alltid

Ipp: Även om du räknat med segern, (med din råstyrka eller med din tapperhet) så är vi fångna båda i ödets händer. Nån ära får du aldrig ut av detta. Det är bara fortuna, lyckan, som hjälpt dig!

Tes: Ja, tyvärr är det sanning, och jag vet inte vem av oss som segrat och vem som har förlorat.

Her: Men vi är alla er skönhets ödmjuka undersåtar. Genast ska våra soldater – för er säkerhet, alltså! – få reparera allt som vi förstörde! För era ögons skull och för er ära. Hys inte någon fruktan! Vakten står här bara för att skydda både segrarna och de slagna.

Tes: Följ mig! Kom nu med, var inte rädd! Dina ögon gör mig svag! Jag som segrat blir besegrad, det blir skönhetens triumf!

I dina hårda fientliga ögon har både krigets och kärlekens gud gömt segern!

Ipp: En har otur, en har tur

Men: Vem kan slåss mot ödets lag?

Båda: Och den frihet som jag mist ska begråtas, ja men hur?

Men: Låt hellre mig hellre dö, hänsynslösa stjärnor! En usel slav är jag i fiendens land. Om detta hemska straff verkligen bestämts av er där uppe bland molnen, vill jag inte mer! Vapen kan aldrig bli trogna kärleken.

Scen IX Timante

Amor, vart har du fört mig? Du grymmaste av gudar! Först gav ju dina strålar både lycka och njutning. Du lockade mig lämna mitt lugna trygga läger där jag glömsk av din styrka njöt av livet. Hit kom jag, oh grymma öde, föll genast offer för den kvinnans ögon, just den kvinnan, min maka, som jag trott var död, och så på nytt jag fångslas. Du gör mig till ett rov för svartsjuka och för längtan. Menelippa jag fann här, just här där jag med sån längtan sökte döden. Och då är hon ännu mer avlägsen än alla himlens stjärnor! Lyckan försvann i dimman. Allt jag kan hoppas på är andras olycka.
Dröm inte om lycka Du föddes att bära ett obarmhärtigt öde, att uthärda pinan. Jag lever och strövar men plågan är kvar. Ett ögonblick av lycka följs av tusen av smärta, nog kan man sluta skratta.

Scen X Ippolita

Ipp: Slut med strider, med krig, slut med ära och heder, farväl nu! Allt det som var är slut. Hopplösa, vilda drömma, säg, vad vill ni? Ja, vad vill ni med mig? Och om ni så var drömmar som förråtts av ödet, så vad rör det mig idag? Idag, helt nyss, förlorade jag mitt hjärta. Alla drömmar, allt hopp, all glädje är borta, förbi för evigt!

Scen XI Menelippa, Ippolita

Men: Min vän en sån förfärlig olycksdag, plötsligt är allt vi drömt om försvunnet, allt är trampat i smutsen.

Ipp: Hur ska det gå för oss nu?

Men: Fråga den gud som leder våra öden. Vi är i fiendens händer, kan bara hoppas!

Scen XII Tesevs och Timante och de samma

Tes: Amor får som han vill

Tim: Ja, som han vill!

Båda: Den tok som med honom fått lust duellera förlorar hur han än bär sig åt!

Tes: Åh, så härligt att se er!

Tim: Jag är så glad att ni kommit.

Men: Han låter som Timante! Min döde make!

Ipp: Här får Amor slåss med hedern om oss två

Alla: Amor/Ödet gör som han vill.

Men: Men ju mer jag ser på honom

Tes: Men ju mer jag ser på henne

Men...ser jag åter den försvunne jag aldrig nånsin glömmer...

Tes: ...ser jag i den kvinnan mitt öde och jag gråter

Tim: Åh, så hon tittar

Ipp: Han ser på mig noga

Tes: Min eld den brinner

Tim: Jag brinner ju av längtan!

Men: Jag skulle vilja fråga...

Tes: Nej, jag går fram nu

Tim: Men Tesevs är jag rädd för. En kvinna har han i sitt hjärta, men blicken på en annan.

Men: Jag är uppfylld av längtan att vara nära er och det gör mig förvirrad. Jag hoppas ni ursäktar mig denna svaghet.

Tes: Säg mig, vackra kvinna, hur kan all denna stolthet, detta mod leva samman med er oerhörda skönhet?

Tim: Jag kommer från Asien. En gång på vandring fann jag en plats som skövlats och skändats. Allt var förstört, dött och stilla.

Ipp: Be himlens kalla stjärnor högt där uppe om råd, och dom ska säga att under amasoners rustning aldrig kärlekens flammor lyckats ta sig in.

Men: Men det måste väl va han?

Tes: Min smärta stiger...

Ipp: Vilken glöd

Tim: Vilken hårdhet

Alla: Detta är hopplöst.

Tim: Jag gick där bland ruiner och fann min döde broder, min tvillingbroder låg där kall och stel mitt på fältet (jag glömmer aldrig synen, den finns i mitt hjärta). Fruktansvärd var massakern, hit kom jag för att hämnas, kom med Herkules soldater, fylld av min vrede,

Men: Vad hör jag? Jag tog miste.

Tim: (Hon sväljer betet) Om detta vet ni intet?

Tes: Förstår ni inte ännu?

Ipp: Tyvärr

Men: Nej inte något

Tim, Tes: Bevekas ni då inte?

Ipp, Men: Av vad?

Tim: Av allt jag sagt er!

Tes: Av den kärlekens eld som fyllt mitt hjärta!

Ipp, Men: Så fräckt!

Tim, Tes: Så hårt och kallt.

Alla: Detta är hopplöst.

Scen XIII Herkules och de samma

Her: Sluta strida, jag ber er! Trummor! Hör upp nu! Trumpeter! Var tysta! Strider! Var stilla! För där Amor är kung, där får inte vapenskrammel störa. Håll upp tamburiner, tyst klarinetter, flöjter, var tysta!

Tes: Ja, ädle höge vän, du får bekänna, som av en blixtnedslag du slogs av dessa ögon, även du har besegrats av dessa strålande ögon.

Her: Mina ögon har bländats. Men jag vet inte om jag ryser eller svettas. Där finns en köld men också en hetta större än himlens. Aldrig stred Herkules med större mod och djärvhet än just när striden handlat om kvinnor och skönhet.

Tes: Om Ippolita är villig, vad gör jag då?

Tim: Om han är min hustrus älskare, vad gör jag då?

Her: Alltid när stridens gudar med törst efter stordåd har fyllt våra bröst, då vill den lille Amor va med och leka med den farliga glöden och med Herkules vrede slår han sig samman. När dom smälter ihop så flammar elden upp!

Tes: Och de pilar som sköts från Amors båge, för vilket mål var dom tänkta?

Her: Ippolita var målet.

Tes: Oh gud, vad säger han?

Tim: Jag kan andas igen.

Her: Men sedan såg jag den andra

Tim: Oh nej!

Her: Ja, sedan mötte jag den andras blick, bestämde mig!

Tim: Oh nej, jag drömmer!

Tes: Och vem av dessa kvinnor har du valt då?

Tim: Ingen av dom. (Men jag hatar när Amor leker.)

Her: Du min trogne Timante, du som sluppit känna kärlek och inte skattar särskilt högt dess med- och motgång, (Tesevs däremot, han känner dom alltför nära) hjälp mig nu, och gör så Menelippa älskar mig. Säg inte nej, jag ber dig! Både Amor och Mars har samma uppgift!

Tim: (Jag går med bud om kärlek, men till min egen maka!) Denna Amor, han är märlig (jag hade gärna varit utan hans bekantskap)

Tes: Jag är så lycklig.

Her: Du kan göra mig lycklig...

Tim: Hur ska jag orka?

Her: Lagg smek i dina böner! Lagg himmelsk doft i alla dina löften! Men du får aldrig nånsin hota, för i Amors väsen ligger att han är fiende till hårdhet och all slags grymhet!

Scen XIV Lucillo och de samma

Luc: Men var nånstans kan jag få någon hjälp. Det krävs hjärna och kraft att tillfredsställa kvinnan, och jag ar ingetdera.

Det var konstigt! Här har man hört att hjälpen har kommit, väl sent men ändå, jag söker dom uppe och nere, men dom finns ingenstans ju!

Tes: Stanna, Vart tar du vägen? Vad har du med dig?

Luc: Ingenting alls! Här ser ni!

Tes: Vad nytt? Berätta!

Luc: har inget nytt att berätta!

Tes: Nu talar du!

Luc: Nej fy, vad gör ni så för?

Her: Var är hjälpen som kommit?

Luc: Men herregud, ni vet väl vem som en kvinna helst vill ha hjälp av? (Lite smicker är nog bra!) Det vet ni säkert!

Tim: Ah, din dummer, ljug nu inte!

Luc: Om jag ljuger, må himlen regn ett regn av guld på mitt huvud! Men till dom glada friarna så skulle jag säga att Menelippa väntar.

Tim Oh, jag blir galen. Är hon så ivrig att hon sänder bud till honom?

Luc: Men vem kan veta det... vad en kvinna känner?

Scen XV Atreste och de samma

Atr: Herkules, till vapen!

Luc: Nej, jag flyr nu! Det är all ära en fegis kan bestå sig. Kanske vingar växer ut på mina fötter!?

Her: Atreste, vad har hänt nu?

Atr: En tungt beväpnad här av skytiska amasoner är just på väg emot oss! I spetsen för hären står Antiope, deras drottning, och idag gick hon samman av en annan armé fylld av starka kvinnor. Amasoner ifrån när och fjärran sluter sig i tusental till henne, och ständigt kommer flera. Dom samlar sig nu redan där ute på slätten.

Her: Timante, koppla samman ödets hjul med kärlekens Gud! Än värre stordåd var det tänkt du skulle göra! Gå som nu utan vapen och utan din rustning! Visa dom ditt mod och du ska få deras drottning att bli ditt hjärtas slavinna! Det är en värdig uppgift att en drottning med kärlek besegra. Sen besegrar du lätt hennes kvinnor med vapen!

Tim: Även detta bli min lott.

Tes: Mitt öde ler åt mig.

Her: Gå nu min trogne Atreste. Ge honom stöd och styrka för det han nu ska göra. Om det ska ryktet tala i alla tider!

Tim: Långt ifrån dig som är bilden avstyrka och vilja, långt från din ljuva skönhet, du den enda som jag valde. Herkules har bestämt, jag får ge mig eller dödas!

Tes: Om man vill skapa lite osäkerhet hos dom där borta, lite rädsla, lite oro, kan det räcka att nämna namnet Herkules.

Tim: Dags att gå, dags att slåss, dags att dö!

Atr: Nej, du segrar!

Tes: Jo du segrar, krigets gudar har du med dig!

Tim: Måtte jag också ha pilbågsguden med mig!

Tes: Våra styrkor stannar här!

Tim: Oh min gud! Dags att gå, dags att dö!

Scen XVI Atreste

Atr: Stackars man, hela livet han gått fången i Amors band, långt från den kvinnan han älskar, hans belöning blir sorg och äran ett hå. Ni som fått känna kärlek, åh, vad jag lider med er. Ni lever dömda, fångna för evigt, djupt i hålor, långt från ljuset. Men sinnet darrar och elden i ert inre som är kärlekens eld rasar i ert inre.

Scen XVII Lucillo och Melinta

Luc: Vad bryr jag mig, nej, nej, vad vill du mig? Och din kärlek som du tjafsar om och som du säger är så jädrans läskande, var är den? Vad ger den mig? Jag förstår nog inte än. Kan jag sluta med allt fjäskande? Slipper jag va lakej? Blir jag aktad av män? Vad bryr jag mig, nej, nej, vad vill du mig?

Mel: Du tror kärlek är att smeka och att säga ord som retar, men du är för unga att veta, att va kär är knappt att leka. Du ska få se: Du är snart gammal nog att förstå. Snart sitter du också fast i hennes klor, upptänd och ler. Du ska få se, snart står du löddrig, pilsk som en ungbock just där jag bor. Släpp in mig nu Melinta, då säger jag: tyvärr, det är för sent, du fick din chans, nej, jag säger nej.

Luc: Vad bryr jag mig...

Scen XVIII Sciarra och de samma

Sci: Äsch, jag har aldrig haft tid med sånt svammel. Dom vill att jag ska träla, men var finns den som vill ge mig ett handtag? Jag blev född till att hacka med min hacka i jorden, och nu vill de där kvinnsen att jag som krigskarlar tar avsked av jorden. Men vad kan hackan göra emot svärdet? Nej, jag tänker bli förälskad och ge livet mitt ett värde!

Mel: Ja, ditt liv kan bli riktigt trevligt!

Sci: Men på avstånd från dig, för du är döden!

Mel: Att han ska va så elak.

Luc: Din dummer, så säger man inte mot en kvinna.

Sci: Ah, denna gången får du gärna stå först i kön, du, för gamlingar och unga passar ihop rätt illa. Det är ju som att blanda sitt vin med vatten!

Luc: Gubbe, du är ju tokig, när du släpper fram mig pissar du dig själv i örat.

Sci: Varför det då?

Luc: Ni har väl också minnen och fantastiska platser i ditt gamla Neapel, som vill få er att minnas all den storhet som varit? Nu står du här och spottar på de ljuvliga ting som du en gång i tiden satte högst!?

Sci: Min gamla tant blev nästan mos när en staty som jämt stått där plötsligt lossna, och när jag hör nån rossla blir jag alltid förfärad, för jag förstår att slutet snart är nära.

Mel: Vem är äldst här i världen? Och ändå vill han inte lämna in utan tänder!

Luc: Om jag får honom snäll, vad ger du mig då?

Mel: Allt vad du ser här! Men tänk på min ära. Det tycker jag att jag kan få begära!

Sci: Hör nu på denna sången apropå såna där antikviteter. Det var just som han tröska som han sjöng den balladen. Han var en riktig fuling, men en sån glad en!

Torr som fnöske är åldriga björken, varken löv eller hänge finns kvar! Också tanten är gisten och mörken, på sitt lockrop hon får inget svar! Bjuds inga former, ingen lust att kela, då med en yxa gör man slut på det hela.

Luc: Vill du ha mera?

Mel: Du fattar inte än, du, att för kärlekens smek får man betala. Och den som hånar mest får högst betala!

Luc: Må himmelen bevara mig från att fastna i de nät den kvinnan kan spinna. Det blev en strid som jag aldrig skulle vinna och sen lämnade hon mig åt mitt öde! Nej, jag tror att jag hellre byter skalle med döden!

Scen XIX Lucillo

Luc: Åh, tänk så många damer som drömmer just så där! Dom hungrar ju som gamar att få en herre kär!

Rätt ofta har ju kvinnor vackra pojkar som pager, och sen så vill de giftas, och pojken som är redan där, är snart med på saken; hans som kunde bli son, han får bli make.

Ingen kärlek för dom gamla, vackra kvinnor, gamla kvinnor, dom är ben som sakta dansar ner i graven, inget för en pojk att damma. Ingen kärlek för dom gamla!

Ni små gossar, vill ha både guld och vara med i svängen, ni får veta snart hur det känns att ha döden med i sängen! Sällan lyckas man att få en både rik och vacker maka, men bli en gummas man, en som snart är borta?! Nej usch, nej fy!

Akt II

Scen I Ippolita

Ipp: Mitt hjärta är fångslat. Är fångat i kedjor. Inte är det alls så enkelt, ser jag redan att knyta upp de hårda knutar lille Amor knutit kring hjärtat. Mer än Herkules vapen har Tesevs vackra drag fått mig att vekna. Men kärlek och konvensansen har skapat en labyrint där jag förgäves söker rädda Tesevs som en gång Ariadne gjorde. Men den lille pilbågsguden har tagit all min styrka.

Scen II Tesevs och Ippolita

Tes: Hos oss sägs det ofta att bråkige Amor tar strid i vart hjärta när frid breder ut sig i hären.

Ipp: Oh, han är härlig!

Tes: Oh, hon är ljuvlig! Herkules vill att jag i stället för Timante, ska locka fram den eld som kan tända Menelippa. Det har jag lovat. Jag kommer säkert att finna andra känslor och drömmar. Det får jag tåla, ska jag tåla om mina? Nej, inte tåla, var modig! Att i kärlek va beräknande passar illa!

Ipp: Ska ni ta ännu mera? Var inte det tillräckligt allt det ni redan rövat? Men ni blir väl aldrig nöjda!

Tes: Nej, jag vill inget annat ha än den skönhet som besegrat mitt hjärta och tagit det fångat! Nu väntar jag bara på ett tecken från Amor att jag får gå till anfall mot det hjärta jag längtar så att äga. Och sen har jag det snart i mina händer. Men även om jag segrar är det ändå ni som vunnit, som gjort mig värdig! En blick från er är mer värt än ett rike!

Ipp: Är vi bestämda att älska, så låt oss gå till ödet, be om hjälp av alla stjärnor att dom lyser tur och lycka ner över oss från himlen så kan vi kanske äntligen då förenas.

Tes: Oh stjärnor! Vilken lycka! I dina ljuva ögon ser jag mitt öde! Du kan göra mig lycklig, eller olycklig! Älskar du, säg det då rent ut!

Ipp: Tror du på Amor så får du kanske svar!

Tes: Men får jag nån belöning?

Ipp: Vi får väl se.

Tes: Men du älskar?

Ipp: Vem vet, vem vet?

Tes: Säg nu ja!
Ipp: Du vill för mycket!
Tes: Säg då nej!
Ipp: Du älskar dåligt, om du inte litar på Amor!
Tes: Men det gör jag!
Ipp: Då kan du hoppas!

Scen III Tesevs

Tes: En dröm utan kärna! Ett spratt av mitt hjärta. Här lever vi fjärran från kärlekens rike. Vinden är du som aldrig stillnar, havet där hamnar saknas. Drömfylld sömn där allt är lekar, allt är fröjd men utan vila. Du flyr mig alltid, men ändå kallar du dig trofast!

Scen IV Menelippa och Teseus

Men: Nu plötsligt tycks all storm och strid ha lagt sig.
Tes: Man undrar vad som hänt.
Men: Ja, det frågar jag ju er. Jag undrar också...
Du kuvats, mitt hjärta. Mot Amors belägring finns inget försvar!
Tes: Herkules är en hjälte som
Ständigt söker, ända från östern till oceanen i väster, och i er stora skönhet har han äntligen funnit det han sökte.
Men: Säg mig då vad han önskar.
Tes: Eftersom ni är skönare än allt annat, vill han att ni delar detta liv med honom. På hans himmel är ni, min sköna, själva solen!
Men: Men ni säger inget alls, ni.
Tes: Hon är förälskad i mig...
Men: Jag tror ni ler åt mig...

Scen V Timante, Ippolita avsides, Timante , Menelippa

Tim: Vad ser jag, o gudar!
Ipp: Oh gudar, vad hör jag!
Men: Men ni går en annans ärende. Säg, varför gör ni det?
Tes: Det är ett löfte.
Men: Varför är ni så hård och kall när ni talar till kig?
Ipp: Du skamliga syster.
Tim: Du som ska va min maka.
Tes: Himlen har gett er en skönhet jag dyrkar.
Men: Varje ord är som honung.
Ipp, Tim: Varje ord gör mig galen
Tes: Men jag ber er förlåta.
Men: Vad nu? Vad sa han?
Ipp: Hellre dör jag...
Tim: Åh, denna smärta, hellre dör jag än drivs av denna plåga.
Ipp: Svartsjukt går mitt hjärta under i plågor.
Tes: Och vad säger jag till Herkules?
Men: Att jag är er älskarinna.
Ipp: Oh, du fräcka!
Tim: Oh, du otrogna!
Men: Men vad säger ni till mig då?
Tes: Att ni är vacker, behaglig och ljuvlig.
Men: Och ni, ni älskar mig?

Tes: (Jag är ju inte för henne!) Av kärlek just till er har himlen öppnats.
Tim: Ett ord till och han dör.
Men Era ögon, ja, er blick är som himlen.
Ipp: Nej, var tyst!
Tim: Der isar i hjärtat!
Men, Tes: Mitt/Ett paradiset du blivit!
Ipp, Tim: Och du mitt helvete!
Tes: Förlåt mig, jag går nu.
Men: Vart går ni? Tes: För att säga att ni älskar.
Men: Ja, men ni vet ju vem.
Tim: Far du som vinden!
Men: Ska jag?
Tim: Jag sa till Tesevs, han som räknar som en ära att bedra varje kvinna, han som ständigt byter kvinnor!
Men: Och hur vet ni allt detta?
Tim: Ställ frågan till Ippolita så får ni veta vad hans ord är värda.
Men: Ah, plötsligt blir jag svartsjuk!
Tim: En sån ondsint skönhet. Och ni, om jag får fråga, säg, ur hedrar ni minnet av er avlidne make?
Men: Grät utan slut när jag fick veta.
Tim: Men ni vårdar er inte alls om hans minne.
Men: Men sörjer honom i smärta
Tim: Men ej i kärlek.
Men: Han dog.
Tim: Han var helt oskyldig.
Men: Jg ville det då inte.
Tim: Älskade ni honom?
Men: Ja, så mycket en amason tillåts göra.
Tim: Och om han var i livet, skulle ni då åter älska?
Men: Det vet jag inte.
Tim: Ah, denna svartsjuka dödar mig. När ni ser denne broder som ju i allt bär samma drag som er döde make, som om han levde, kan ni ändå älska andra?
Men: Men idag brinner ju min kärlek för en annan!

Scen VI Herkules, Timante

Her: Timante är ännu kvar.

Tim: Oh, grymma kvinna!

Her: Han pläderar för min kärlek. Jag gömmer mig och lyssnar.

Tim: Men mina plågor bryr ni er alls inte om.

Men: Be ni himlen att ge min döde make frid i graven, och stör mig inte mera.

Her: Det där handlar om kärlek men inte min.

Tim: Men var finns all barmhärtighet, (jasa, Herkules lyssnar) som vore honom värdig? (bäst att spela spelet)

Men: Nu är ni för besvärlig.

Her: Gudar, det brinner av svartsjuka i mitt hjärta.

Tim: Till er har jag inte kommit som en betvingare men som en älskande i stoftet.

Her: Det är om mig han talar.

Tim: Oh, minns din make!

Men: Nu vill jag inte lyssna till er mer, nej, jag går.

Tim: Vad ska jag säga till honom?

Men: Att ni är galna!

Tim: Att ni inte 'är upptänd av kärlek till honom.

Scen XIII Herkules

Her: Det värsta vilddjur världen sett, och hjältar alla darrar för, härar som aldrig nånsin flytt! Alla har dom böjt knä för mig! Till vad nytta? Det ingen annan förmått gör en pojke med ett enda skott. Vad ska ske? Och det jag fruktar mest är att han med bågen står dæ och skrattar åt mig, och att än värre väntar som bränner än mera.

Scen X Sciarra, Ippolita, Melinta, Lucillo

Sci: Låt trummorna dundra och bulta och banka så ingen kan ha missat att äntligen har vi kriget här! Upp och försvara oss, ta till vapen!

Ipp: Något nytt ifrån världen?

Sci: Han har skrivit en proklamation, den där tupparnas tupp som klär sig som vore han en plåtburk, att alla kvinnor som ännu bär rustning ska byta om till klänning, annars ska ni få smaka på hans lilla snorre!

Mel: Du ska då alltid skämta.

Ipp: Har du hört nånting om Tesevs?

Nej, men jag har sett nån jag känner som springer omkring och gör tupparna små tjänster!

Luc: Nej, tig din gamla orm!

Sci: Sen när vet du precis när man tiger och talar?

Ipp: Kära, var kan du vara?

Sci: Vem jag? Jag är ju här. Vi kan gå hem till mig nu me'samma. Du bli nog inte besviken!

Ipp: Utan min Tesevs kan jag inte andas.

Mel: Andra krigar med kärleken. Bara du, gamla tok, tror ni kan va vänner.

Sci: Se där har du nåt att va svartsjuk på lilla gumman! Lämna oss åt vår kärlek!

Jag går inte upp ur sängen om jag inte har ett litet nyp som väntar.

Ipp: Min trogna, gå till honom, säg honom att jag dör.

Sci: Hon är ensam och trånar. Fru soldaten, jag kan ge er all lycka ni nånsin önskat. Om lemman än är gammal, nog klarar den väl av en sådan liten goding!

Ipp: Nej, fy, sluta!

Luc: Gamla äckel!

Mel: Din kåtbock! Ditt snusk gör henne bara ilska på mig!

Sci: Din gamla nucka! Släng dig i väggen! Dig vill ingen klämma!

Ipp: Vi går, Melinta och söker efter honom som besekrat mig!

Mel: Jag går nu, men lilla vännen, jag kommer snart tillbaka!

Sci: Nä, kyss dig själv i ändan! Andra kyssar kan du glömma!

Luc: Hon är rolig den där!

Sci: Jag gillar inte det där att kvinnor har börjat gå i byxor! Håll bara hårt i klänningen, min son, så låter hon dig dra av den snart, sa mamma. Men här finns inte många såna kvinnor, men gör du en lista på flickor som kan passa, så väljer jag den sötaste och bästa!

Jag känner nånting växa här strax under hjärtat, det rusar till huvet! Kan det vara kärlek, nå snarare senap, vad är det för skillnad på kärlek och senap? På senap och kärlek? Det luktar precis som när nån kokar blomkål, ett stånd inte alldeles färsk och fin blomkål. Så stinker det av vitlök, så doftar kärlek!

Scen XI Atreste

Två tyranniska gudar har uppdelat världen i två stora riken. Två grymmare styren sågs aldrig på jorden! Här styr kärlek med våld, där styr ödet med tvång, här slavar alla under kärlek och

öde! Om världen ser sån ut, ett kaos av känslor, ja, hur kan då en man hoppas finna en kvinna när båda är blinda?

Scen XIII Timante som slaven Selim, Atreste, Herkules

Tim: Den (mörka) gyllne färg som min hud har fått, bakom vilken jag gömmer min smärta, har varken förmörkat tanken eller troheten försvagat.

Se, här kommer nu Tesevs. Kom ihåg vad jag sagt och røj mig inte, för jag ska låta som en turk gör.

Atr: Tesevs!

Tes: Ni här?

Atr: Jag kommer hit från slaget, bedrövad och illa sårad, ja nära döden, berövad allt av värde. Jag vet ej om det är glädjen eller kanske smärtan som i mitt hjärta segrat.

Her: Atreste?

Atr: Du oövervinnelige!

Her: Vad har hänt dig?

Atr: Min herre, ni känner väl till stridens osäkerheter. Än vittnar allt om seger, än om förluster, om sorger och om bakhåll.

Her: Hur stor är den fiendliga armé som vi väntar? Vet vi något om Antiope?

Atr: Allt jag kan säga är att när vi kom fram så vi såg hela hären anföll dom oss som en stormvind. Som träffade av blixten föll där alltför många döda ner. Oh, så vidrigt! Timante han var en av dom allra första.

Tim: Han spelar bra.

Her: Alltså, Timante är fallen?

Atr: Ja, han blev träffad.

Tim: Ja, av Amors pilar.

Atr: Allt är slut?

Tim: På frihet, ja, men ej på min trohet.

Atr: Hans liv var fyllt av värde.

Tim: Och av en enda kvinna.

Her: Ah, han är död!

Tes: Ah, jag sörjer!

Tim: Men ända in i döden kan man va hjärtats slav.

Her: Och denne har du med dig?

Atr: En fånge, tagen av dina soldater. Han är din like i styrka, skönhet, anor och mod.

Her: Vad kan han heta?

Tim: Jag heta Selim, herrn, och Herkules vill slav stanna här, ja?

Tes: Han pratar ganska lustigt!

Tim: Tills idag mig aldrig göra förstådd av någon!

Her: Tesevs, du får ta hand om honom, och som en gåva för du honom till min kära. Säg henne att som han är, är också Herkules! Atreste, jag vill höra vad du mera har att säga, Vi ses igen där vakten skyddar vår fästning!

Scen XV Lucillo och Melinta

Luc: Dum idé i dessa tider att ta hustru, ja att bli förälskad. När kvinnorna har börjat gå i byxor, ja då behövs en karl knappt mera alls.

Mel: Dom som fångats av kärlek dom fattar noll tills dom känner hur hjärtat blir skuret upp, inte ser dom hur knivspetsen närmar sig och hur smärtan i maggropen sprider sig.

Luc: Men snart nog kommer kärlekens furstinna själv hit och lär dom leka. Då ska jag gärna stå bredvid och skratta.

Mel: Kom hit nu min Lucillo.

Luc en sån tur att vi möttes. Har du sett till Ippolita?

Mel: Vad sa du?

Luc: Söker hon efter mig ännu?

Mel: Nej, hon har annat att göra. När hon ser nåt den kvinnan, en stilig herre, då ser hon bara honom. Allting annat försummas. Vi andra kvinnor vi är av naturen ack så snälla och goda, tror alltid gott om människor. Men hon har sagt oss att dom vill oss illa men hon ska ordna allt.

Luc: Så ni skulle inte bråka?

Mel: Om det inte var för dig som väckte kärleken i blodet, så var kärleken okänd för oss alla. Mina damer, lär er detta, låt för all del inte tiden plötsligt ge er gråa hårstrån! När ni än har lena kinder, om nån då vill knacka på, säg då aldrig nånsin nej!

Akt III

Scen II Menelippa, Timante

Men: Vackra stötar, väck upp hans kärlek, han ska se jag lekte bara! Han ser allting, men låtsas blind, men han siktar nog mot hjärtat!

Tesevs, var kan du vara? Du, mina ögons morgon?

Tes: Förlåt mig, vad sa du?

Tim: En vackra signora, hon ville jag tjäna!

Tes: Menelippa, ur min herres bedrövade längtan och av hans stora kärlek sänder han detta prov på sin sönderslagna själ. Detta är Selim, fångad i slaget och hans like i dygder och trohet.

Tim: Och du, du falska, du förfärliga!

Men: Herkules är alltför vänlig. Men jag skulle gärna vilja att även ni min käre herre var lika ivrig.

Tim: Jag får bära mitt ok, det är mitt öde.

Tes: Här Selim, lyd denna dam.

Tim: Jag göra vad jag kan.

Tes: Önskar ni nåt annat?

Men: Har jag rätt att få önska, här i denna fångenskap?

Tes: Ja, om ni inte talar om er kärlek.

Men: Ah, grymme!

Tim: Nej, var tyst!

Tes: Farväl då!

Men: Du hårde, måtte blixten slå dig! Tunga, vad sa du? Tyst nu, mitt hjärta säger nåt annat. Hennes strålar de kastas mot Amors plågor.

Scen III Atreste, Timante

Atr: Den som av kärlek snärjts men för ett enda litet ögonblick tar paus så hjärtat andas fritt, han tror aldrig mer, nej, nej, på tro, på hopp, nej aldrig mer på tro.

Tim: Min fröken höga, jag har blivit fångad av krigen för er jag slavar (Atreste, hjälp mig!).

Men: Då vill jag veta allt om hur det gått för drottning Antiopes amasoner. Vad har sagts här i lägret, har man fått fast Ortizia eller vår drottning? Nå svara, soldat, jag väntar. Även om du är fiende hoppas jag du tatar sanning. Om du är Herkules lik i dygder och trohet. Sanningen är enkel för ett ädelt hjärta.

Atr: Signora, vi hade knappt på avstånd sett hur svärd och lansar blixtrade och svängdes då min herre Timante vid första anfallet blev allvarligt sårad. Jag böjde knä där i skenet av blixtar och granater vid min döende herre, jag märkte att han förstod att allt var över, och han fick mig att högtidligt svära att föra åter dessa korta rader som han skrev ner med pennan han doppat i blodet. Snart förenade sig blodet med mina tårars strömmar. Menelippa, han viskade, nu dör jag, farväl då! Och när han viskat detta då slutade han andas.

Tim: (Min trofaste vän!)

Atr: (Var det för mycket?)

Men: Himmel! Vad är nu detta? Händerna darra, hjärtat vill inte slå mer.

Tim: (Ah, hon bevekar sitt hjärta och guden Amor?)

Men: Vad hör jag? Är det möjligt? Timante var min make Leucippe som jag trodde var dödad! Hjärtat mitt såg, men mina ögon var blinda. Så är hans karaktär, han ljuger aldrig, är han död nu?

Tim: (Ja, för din kärlek och för din trohet)

Men: Var stark min själ! Ah, nej jag orkar inte, Hjärtat är inte som stenen. Då dör jag hellre.

Atr: Selim, hjälp till här!

Tes: Det var kanske för min skull som hon svimmade så där!?

Atr: Oh, vilken olycka!

Tim: J, för en olycklig varar sällan glädjen.

Her: Vad ser jag? Gav jag mitt hjärta till en rival?

Ipp: Min käras armar är kring en annan kvinna.

Tes: Hon svimmade, den söta. Signora, ni måste vakna. Här är er Tesevs, se på mig, min kära.

Tim: Vilken plåga!

Ipp: Ja ni ser ju, och ni tål det?

Men: Vi är i Amors himmel! Du är mitt hjärta.

Tes: Jag såg ju hur hon föll, såg hur hon svimmade

Atr: Ja, så var det.

Men: Men varför denna hemska oro?

Tim: Vilken rival! Ah, vilka fiender! Ah, gudar!

Men: Atreste...

Her: Jag såg er och förstod allt.

Men: Men jag var borta...

Ipp: Ja hos din lystna älskare!

Tes: En slump bara.

Her: Hans raseri bevisar att han inte längre ser mig som en vän.

Tim: Båda tävlar om min maka.

Atr: Så gräslig röra.

Men: Ippolita, hör på mig!

Tes: Men hör på mig nu, Herkules.

Atr: Det var...

Her: Nej, låt mig slippa!

Tes: Jag kunde...

Her: Nej tyst, försvinn nu!

Tes: Låt mig tala...

Her: Men så lyd då!

Tim: Kan va...

Her: Var tyst du med!

Men: Men lyssna, Gudar!

Ipp: Jag orkar inte mer!

Tim: Vad har jag nu för hopp att få tillbaka min maka, jag stackars sate?

Her: vad vill den där som går omkring och suckar? Hallå, ge mig det där brevet!

Tim: Mitt brev... (ah, vilken smärta!) och du, du ser, du himmel, men säger inget!

Hercules läser.....

Tim: Vad hoppas du hjärta när fiendens antal är tallösa att skåda, vad hoppas du på? När rasande stjärnor med avgrundens monster har gaddat sig samman så finns inget hopp.

Scen VII Ippolita, Tesevs

Tes: Titta, se där den svartsjuka!

Ipp: Se där den trolöse! Det var nog ingen kvinna som låg i dina armar?

Tes: Det var det, just som när hon läste brevet från hennes döde make föll avsvimnad i mina armar. Jag tänkte bara att hon nog lekte med mig när hon talade om kärlek, ja att en orsak till att hon had svimmat var att fly, hennes ångest försökte jag trösta. Alltså är det ni som bär skulden när jag förbarmade mig över er stackars syster, när hon kraftlös svimmat.

Båda: Utan dig, du ljuva hetta, oh min käre/oh min duva, kan jag inte längre leva, denna kropp och denna själ är min. Du ska bli min make – det är jag ju redan – ja i tanken och hjärtat, mitt hjärta och tro ger jag dig.

Scen IX Atreste

Atr: Osäker är du, blinda fortuna, finns nåt så vacklande i denna värld som ödets lott? Än är lyckan fullständig, än syns ingenting annat än mörka moln, den ändras alltid, vrider sig och snurrar precis som den behagar! Vem vågar hoppas på beständighet från dig?

Scen XIII Ippolita

Ipp: Åh så långsamt den går, tiden, den står nästan still! Annars så vill den rusa, nej, bara för mitt hjärta har tiden vingarna kapat, så flykten har bromsats.

Scen XIV Menelippa, Tesevs, Ippolita, Lucillo

Men: Dö, den som tar mitt hjärta!

Tes: Stanna, underjordens monster! Du kämpar ju förgäves mot en värld fylld av skönhet och av kärlek!

Men: Undan!

Luc: Rädda Lucillo, vilken storm som blåst upp nu! Det är kärlekens kossor som springer lösa!

Scen XV Alla

Her: Du lystna förrädare, vad har du att säga? Kan du neka igen? Du lekt med kärlek och det är det värsta! Men du ska få din hämnd, det lovar jag och svär dig, på den som lurat och förfört dig. J du ska få din hämnd. Gott att du inte älskar han som inte är värd din kärlek. Föraktar du Tesevs, så ge i stället mig din kärlek. Låt mig höra vad du önska.

Men: Gudar, vad ska jag göra?

Her: Säg att du älskar mig!

Men: Vad gör jag?

Tim: Nu återstår blott döden.

Men: Herkules aktade mig alltid mer än jag själv. Du blir min.

Tim: Hon har sagt det, och ändå lever jag!

Her: Om jag redan nu är din, ge mig en kyss!

Men: Det är för mycket!

Her: Nu får du bestämma dig!

Men: Jag är nästan vad du vill, men inte älskarinna!

Tim: Ah, hennes ord, dom får mig nästan att gråta!

Tes: Hon säger nej till hans böner!

Her: Då tror jag inte mer på allt du sade. Om du inte har kärlek, så växer alltid våldet ur föraktet.

Men: Jag är Menelippa, amason är jag men har aldrig försökt få kärlek med våld!

Her: Och jag är Herkules och gör som jag behagar.

Men: Jag må va kvinna, men jag kan göra narr av vem det än må vara!

Her: Men inte av min vrede!

Tim, talar: Stanna, vem du än må vara. Jag är Leucippe, Menelippas make....

Men: Allt är sant, allting såg jag och allt förstod jag. Min bedragne äkta make, jag nekade dig kärlek, så ge mig döden!

Tes: Åh, vilken trofasthet.

Ipp: Så kan kärleken växla.

Her: Måtte världen få veta att Herkules är lika stor i kärlek som i styrka! Min kära, med glädje ger jag Menelippa dig åter! Och Ippolita älskar ju Tesevs, dom får varandra!

Alla: Måtte svartsjukan brinna och förtäras av kärlekens eld!

Scen XVII Alla

Atr: Här mullras inga trummor mer! Och inga stridsrop ekar mer! Applåder, glada rop och skrik, överallt bara sång och skratt!

Her: Vad är det som händer? Har du nån aning, Atreste?

Atr: Antiope har besegrats, segern var väldig! Troféer och fångar har tagits, amasoner i massor har drivits på flykt. Alla hoppas att du ska sätta amasonernas krona på ditt huvud. Säg ”Herkules”, genast börjar folk att jubla!

Ipp, Men: I krog och i kärlek behöver man lycka, ja utan nån tur vinns aldrig några slag!

Her;

: Mina vänner, nu när vårt uppdrag att besegra amasonerna är lyckligt slutfört (amasonernas här är slagen i grunden, lugnet är tillbaka) och därför tänker jag vända åter till Tebe. Men ni som följt mig i striden, er vill jag ha hos mig nu när freden kommit!

Tes: Vi väntar på ditt tecken, vi är redo att göra vad du än önskar!

Tim: Min vän följer du med mig? Din käre Leucippe han lämnar aldrig dig!

Tes: Min vän följer du med mig? Så sant mitt namn är Tesevs, jag lämnar aldrig dig!

Ipp: När drömmen om riket för alltid gått förlorad, finns ändå denna kärlek, denna lycka!

Ipp, Men: Utan dig är mitt hjärta bara mörker

Atr: Gå ombord nu!

Luc: Ner till skeppen!

Mel: Nå, jag klär mig väl i slöja och följer den där lurken, för att längta efter kärlek, det är härligt.

Luc, Atr, Mel: Gå ombord nu, sätt segel!

Alla: Äntligen får Amor till slut sluta strida, och freden kan öppna sin famn efter plågor och sorger vaknar nu glädjen!